

закріплення навчального матеріалу застосовуються методи навчання у вигляді «групової дискусії», розбору ситуаційних задач та «кейс-методу», а також симуляційних задач та сценаріїв.

Така побудова педагогічного процесу дає змогу опрацювати велику кількість інформації та сприяє більш кращому закріпленню пройденого матеріалу.

#### Список використаних джерел

1. Кайдалова Л.Г. Організація та контроль самостійної роботи студентів / Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. — 2010. — № 1. — С. 67–70.
2. Кульбах О.С., Зинкевич Е.Р. К проблеме воспитания студентов медицинских вузов как неотъемлемой части профессионального образования // Мир науки, культуры, образования. 2012. № 4. С. 178–181.
3. Методика викладання у вищій школі: навч.посібник / О.В. Малихін, І.Г. Павленко, О.О. Лаврентьева, Г.І. Матукова. — К.: КНТ, 2014. — 262 с.

## **РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНОГО ЦЕНТРУ У СУЧАСНІЙ ОСВІТНІЙ СИСТЕМІ**

**Антипенко Ю.О., Смандич В.С., Буряк О.Г., Маковський В.О., Сирбу Н.П.**

*Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці*

За підтримки проєкту Erasmus+ KA2 CBHE № 618812-EPP-1–2020–1-GE-EPPKA2-CBHE-IP SAFEMED+ «Simulation in Undergraduate MEDical Education for Improvement of SAFETY and Quality of Patient Care» / «Симуляційне навчання в медичній освіті для підвищення безпеки та якості обслуговування пацієнтів»

Зважаючи на зміну правових відносин між лікарем та пацієнтом, враховуючи появу складної медичної техніки та технології, система підготовки медичних кадрів потребує вдосконалення та змін. Особливу увагу варто приділити практичній підготовці спеціалістів. Покращити якість та ефективність практичної підготовки мають імітаційні технології, які значно знижують ризик негативних наслідків колишньої системи освіти в медичних закладах. Для досягнення цієї мети необхідне місце, яке дасть змогу фахівцям, використовуючи сучасне обладнання для опрацювання практичних навичок різного ступеню складності, що вимагає створення симуляційних центрів.

Симуляційне навчання — невід’ємна частина підготовки медичних працівників, яка містить у собі модель професійної діяльності з метою

надання можливості кожному студенту відпрацювати практичну частину або її елемент відповідно до вимог протоколів надання медичної допомоги, які завірені Міністерством охорони здоров'я України.

Усім відомо, що високий рівень медичного досвіду досягається шляхом здобуття як когнітивних так і практичних навичок. Базова клініко — теоретична підготовка майбутніх лікарів включає в себе не лише навички комунікації, а і вміння клінічно мислити та вибір найбільш раціонального підходу в планах діагностики та лікування. Для засвоєння цього потрібна постійна та регулярна практика й симуляція, що дасть змогу відточити ці прийоми до автоматизму. Програму симуляційних занять необхідно розробляти відповідно до компетенцій клінічної практики, які мають бути надані або відпрацьовані та вдосконалені на кожному етапі формування лікаря як спеціаліста.

Правильно і вміло використовуючи сучасні інтерактивні методи навчання можна не лише заохотити студента до опрацювання навчального матеріалу, але й підвищити ефективність його засвоєння, розвинути клінічне мислення та допомогти в прийнятті рішень у нестандартних та складних випадках медичної практики, що не описані в теоретичному матеріалі підручника. Окрім цього симуляційна методика підготовки медичних фахівців надає можливість створення в студентів комунікативних навичок роботи в колективі, що формує толерантне ставлення до колег та професійної компетентності загалом.

Найкращими методами для засвоєння теоретичної частини та відпрацювання практичних навичок у симуляційних центрах використовують:

- комп'ютеризовані манекени, екранні симулятори, що імітують відповідну реакцію);
- анатомічні моделі, фантоми, що являють собою модель людини або його частини в справжню величину та зберігає тільки його важливі властивості, тренажери, створюють (імітують) різні ситуації;
- стандартизовані пацієнти.

Отже, симуляційні центри відіграють важливу роль у сучасній освітній системі, особливо в процесі навчання студентів медичного спрямування, що дає змогу їм досконало відпрацьовувати практичну частину, формувати клінічне мислення за допомогою різних ситуаційних задач та ігор, навчатися працювати в команді та правильно реагувати на нестандартні та складні випадки в медичній діяльності та встановлювати комунікативні зв'язки в схемі «лікар- пацієнт».

### Список використаних джерел

1. Грицун Т.О. Роль та використання симуляційних технологій у підвищенні професійної компетенції лікарів(курсантів та інтернів на кафедрах ДЗ «ЗМАПО МОЗ України» [Електронний ресурс] / Т.О. Грицун.[http://zmapo.edu.ua/index.php/metod/394\)simulation\)technology](http://zmapo.edu.ua/index.php/metod/394)simulation)technology).
2. Запорожан В.М., Тарабрін О.О. Симуляційна медицина. Досвід. Здобуття. Перспективи. Практичний poradnik. Суми: ПФ «Видавництво «Університетська книга»» -2018 — с.27
3. Омельчук М.А. Методика використання симуляційного навчання у процесі формування компетентності з надання першої долікарської допомоги в провізорів / М.А. Омельчук // Вісник Черкаського університету: педагогічні науки. — 2016 — № 10.
4. Роль симуляційного навчання в підвищенні якості медичної допомоги / В.В. Артюменко, С.С. Семченко, В.І. Осінцева, Л.І. Берлінська // Управління закладом охорони здоров'я. — 2014. — № 12. — С. 40–48.

## СИМУЛЯЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ХІРУРГІВ НА РОБОЧОМУ МІСЦІ

**Бабій І.В., Власов В.В., Просвітлюк П.В.**

*КНП «Хмельницька обласна лікарня» ХОР,*

*Кафедра хірургії ФПО ВНМУ ім. М.І. Пирогова, м. Хмельницький*

Історія медичної симуляції налічує багато тисячоліть і нерозривно пов'язана з розвитком медичних знань, ходом науково-технічного прогресу. У системі вітчизняної охорони здоров'я серед іншого з'явилися й широко впроваджуються різноманітні фантоми, моделі, муляжі, тренажери, віртуальні симулятори та інші технічні засоби навчання, що дає змогу із тим чи іншим ступенем достовірності моделювати процеси, ситуації та інші аспекти професійної діяльності медичних працівників.

Симуляційне навчання — важливий компонент у якісній підготовці кваліфікованого спеціаліста, що використовує імітаційну модель професійної діяльності для надання можливості кожному здобувачеві освіти здійснювати професійну діяльність або її елемент відповідно до стандартів професійної освіти та/або правил надання медичної допомоги. Метою симуляційного навчання є наближення імітаційної діяльності під час академічної розвідки до реальної клінічної ситуації з високим ступенем вірогідності. Саме за дотриманням стандартизованих симуляційних методів і правил можна сформувати в здобувачів освіти професійні компетенції, що відповідають